



Datum van inontvangstneming : 03/07/2023

Zaak C-299/23 [Darvate e.a.]¹

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

11 mei 2023

Verwijzende rechter:

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 mei 2023

Verzoekende partijen:

Ordre des barreaux francophones et germanophone de Belgique

CIRÉ asbl (coordination et initiatives pour et avec les réfugiés et étrangers)

Verwerende partij:

Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

1. Voorwerp en gegevens van het geschil:

- 1 Verzoekers komen op tegen de voorwaarden voor verlening of weigering van visa voor studiedoeleinden en met name het ontbreken van een doeltreffend rechtsmiddel om in voorkomend geval de aanvankelijke weigering van een visum tijdig voor de aanvang van het academisch jaar in België aan te vechten. De voorwaarden voor verlening en weigering zijn volgens hen al jaren bijzonder nadelig voor Kameroense staatsburgers.
- 2 Gelet op de duur van de voorafgaande procedure voor de diplomawaardering en de voorafgaande procedure voor de toelating tot de gekozen instelling voor hoger

¹ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

onderwijs, alsmede de tijd die nodig is voor de behandeling van de visumaanvraag, zal een derdelander aan wie een visum wordt geweigerd bij gebrek aan een doeltreffend rechtsmiddel zijn inschrijving aan de gewenste instelling in België niet kunnen voltooien vóór 31 oktober, dat wil zeggen de uiterste datum, althans in de Franstalige instellingen, voor het verkrijgen van een definitieve inschrijving voor het lopende academische jaar (het academische jaar zelf begint medio september).

- 3 Om te beginnen kan de student zijn visumaanvraag namelijk pas indienen bij de bevoegde consulaire post nadat de toelatingsprocedure tot de instelling voor hoger onderwijs is afgerond, wat meerdere weken kan duren. Pas op de datum van de bevestiging van ontvangst van deze visumaanvraag begint de termijn van 90 dagen te lopen die de Belgische Staat heeft voor een besluit ten aanzien van de visumaanvraag.
- 4 Sommige studenten, met name Kameroense studenten, worden door de Belgische Staat verplicht aanvullende stappen te zetten:
 - de student moet verzoeken om een afspraak met een organisatie in Kameroen („Viabel” sinds 1 april 2019) die gemachtigd is om in een voorafgaand gesprek de authenticiteit van de bij de aanvraag gevoegde documenten en de geloofwaardigheid van het studievoornemen van de student te beoordelen; volgens de website van de Belgische ambassade in Kameroen zijn daartoe dit jaar vanaf 17 april gesprekken gevoerd;
 - na dit gesprek moet de student een nieuwe afspraak maken met een door de Belgische Staat ingeschakelde subcontractant, TLS Contact, om een aanvraag voor een studievizum in te dienen.
- 5 De visumaanvraag wordt vervolgens langs diplomatieke weg doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel (België) die de visumaanvragen administratief behandelt in chronologische volgorde van binnenkomst bij de dienst.
- 6 Sommige studenten worden pas in augustus, september of oktober van het lopende academische jaar in kennis gesteld van het besluit van de Belgische Staat over hun visumaanvraag, en sommige visumaanvragen worden zelfs ongeldig indien zij niet zijn behandeld vóór de datum die is vastgesteld voor de toelatingsexamens of de definitieve datum die is vastgesteld voor de toelating van de student.
- 7 Wordt het visum geweigerd, dan doet deze lange procedure navenant afbreuk aan het nut van een rechtsmiddel, aangezien studenten uiterlijk op 31 oktober in België moeten zijn om hun inschrijving aan de instelling van hun keuze af te ronden, mits zij een vrijstelling krijgen aangezien het academisch jaar eerder begint.
- 8 Sinds het beginselarrest van 24 juni 2020 waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België) (hierna: „RVV”) een einde heeft gemaakt

aan een langdurige controverse over de beschikbare rechtsmiddelen, met name in geval van weigering van een visum², is bovendien de „vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid” – een bijzondere procedure waarmee het ontbreken van een visum kon worden verholpen door schorsing van het besluit tot weigering van een visum in kort geding, vergezeld van voorlopige maatregelen, hoofdzakelijk in de vorm van een bevel aan de staat om binnen een door de omstandigheden van het geval bepaalde termijn een nieuw besluit vast te stellen dat niet is aangetast door het gebrek van het besluit waarvan de tenuitvoerlegging is geschorst – thans uitsluitend voorbehouden aan verwijderings- of uitzettingsmaatregelen, met uitsluiting van met name visumweigeringen.

- 9 Het is juist dat buitenlandse studenten altijd een gewoon beroep tot schorsing en vernietiging van het betwiste besluit kunnen instellen, maar deze procedures nemen gemiddeld 3 tot 10 maanden in beslag (zie punten 25 e.v. van de samenvatting).
- 10 Verzoekers zijn van mening dat studenten die op deze manier worden benadeeld, worden belemmerd in de voortgang van hun studie en daardoor zelfs een studiejaar kunnen verliezen.
- 11 Verzoekers verzoeken derhalve in wezen de Belgische Staat te gelasten om te zorgen voor een doeltreffend rechtsmiddel tegen besluiten tot weigering van visa voor studiedoeleinden, door studenten een rechtsgang te bieden die gelijkwaardig is aan een „vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid” bij de RVV, in voorkomend geval vergezeld van voorlopige maatregelen.

2. Toepasselijke bepalingen:

Unierecht

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- 12 Artikel 7 luidt:

„Eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven

Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.”

- 13 Artikel 14 bepaalt het volgende:

² Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Algemene Vergadering), arrestnummer 237.408 https://www.rvv-ccce.be/sites/default/files/arr/a237408.an_.pdf; zie over de controverse waaraan dit arrest een einde heeft gemaakt, het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10 september 2019 verzonden verzoek om een prejudiciële beslissing, bij het Hof ingeschreven onder de zaaknummers C-671/19 en C-672/19.

„Recht op onderwijs

1. Eenieder heeft recht op onderwijs, alsmede op toegang tot beroepsopleiding en bijscholing.

[...]”

14 Artikel 47 luidt:

„Recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht

Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

[...]”

15 Artikel 52 bepaalt het volgende:

„Reikwijdte en uitlegging van de gewaarborgde rechten en beginselen

[...]

3. Voor zover dit Handvest rechten bevat die corresponderen met rechten die zijn gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zijn de inhoud en reikwijdte ervan dezelfde als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend. Deze bepaling verhindert niet dat het recht van de Unie een ruimere bescherming biedt.

[...]”

Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten (herschikking)

16 Hoofdstuk II draagt het opschrift „Toelating” en artikel 5 ervan bepaalt het volgende:

„Beginselen

[...]

3. Wanneer aan alle algemene en aan de relevante specifieke voorwaarden is voldaan, heeft de derdelander recht op een vergunning.

Indien een lidstaat verblijfstitels alleen op het eigen grondgebied afgeeft en aan alle toelatingsvoorwaarden van deze richtlijn is voldaan, verstrekt de betrokken lidstaat de derdelander het vereiste visum.”

17 Artikel 34 luidt:

„Procedurele waarborgen en transparantie

[...]

5. Een besluit tot niet-ontvankelijk verklaren, afwijzing van de aanvraag, of niet-verlenging of intrekking van een vergunning kan juridisch worden aangevochten in de betrokken lidstaat, overeenkomstig het nationale recht. De rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie waar een beroep kan worden ingesteld en de beroepstermijn worden in de schriftelijke kennisgeving vermeld.”

3. Beoordeling:

- 18 Verzoekers komen op tegen de staat omdat deze verwijtbaar zou hebben nagelaten te voorzien in een doeltreffend rechtsmiddel tegen de weigering van een visum voor studiedoeleinden en vorderen schadevergoeding in natura door middel van een wettelijke handeling die in het gewenste doeltreffende rechtsmiddel voorziet.
- 19 Tot staving van de nalatigheid van de staat voeren zij een eerste middel aan, ontleend aan schending van artikel 47 van het Handvest. Meer bepaald verwijten zij de Belgische Staat geen passende en toereikende wettelijke maatregelen te hebben genomen om buitenlandse studenten die in België willen studeren de mogelijkheid te bieden een doeltreffend rechtsmiddel in te stellen tegen een besluit om hun een visum te weigeren.
- 20 Zij betogen dat dit ontbreken van een doeltreffend rechtsmiddel ook een schending vormt van het krachtens artikel 14 van het Handvest voor buitenlandse studenten gewaarborgde recht op onderwijs en van het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven dat door artikel 7 van het Handvest wordt gewaarborgd. Bovendien zouden de artikelen 7 en 47 van het Handvest overeenkomstig artikel 52 van het Handvest dezelfde betekenis en reikwijdte hebben als de artikelen 8 en 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”).
- 21 Het staat buiten kijf dat deze bepalingen in casu van toepassing zijn, aangezien de aanvraag voor een studievizum deel uitmaakt van de uitvoering door de Belgische Staat van het Unierecht en meer bepaald van richtlijn 2016/801/EU. Evenmin wordt betwist dat het in artikel 34, lid 5, van die richtlijn voorziene rechtsmiddel onderworpen is aan de toepassing van het Unierecht en met name het Handvest.

22 Voorts mogen de doelstellingen van richtlijn 2016/801 om de procedurele waarborgen voor derdelanders te versterken en de komst van buitenlandse studenten naar de Europese Unie te bevorderen, niet uit het oog worden verloren.

23 Wat betreft de tweede van deze doelstellingen luiden de overwegingen van deze richtlijn immers als volgt:

„(3) [...] Mede door immigratie van buiten de Unie kan de Unie de beschikking krijgen over hooggekwalificeerde personen, en met name studenten en onderzoekers uit derde landen worden steeds vaker gevraagd. Deze personen spelen een belangrijke rol bij de formering van de belangrijkste troef van de Unie – het menselijk kapitaal – en daarmee de totstandbrenging van slimme, duurzame en inclusieve groei, waardoor zij bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie.

[...]

(7) Migratie die plaatsvindt met het oog op de in deze richtlijn vervatte doeleinden dient de totstandkoming en verwerving van kennis en vaardigheden te bevorderen. Deze migratie dient een wederzijdse verrijking te vormen voor de betrokken migranten, hun land van herkomst en de betrokken lidstaat, waarbij culturele banden worden aangehaald en de culturele diversiteit wordt verrijkt.

[...]

(14) Om van Europa een wereldcentrum voor onderwijs en beroepsopleiding van topkwaliteit te maken, dienen de voorwaarden voor toegang en verblijf van personen die zich met deze doeleinden naar Europa wensen te begeven, te worden verbeterd en vereenvoudigd. Dit is in overeenstemming met de doelstellingen van de agenda voor de modernisering van de Europese hogeronderwijsystemen, met name in de context van de internationalisering van het hoger onderwijs in Europa. De harmonisatie van de desbetreffende wetgevingen van de lidstaten maakt daar deel van uit. In dit verband en in overeenstemming met de conclusies van de Raad over de modernisering van het hoger onderwijs [...], behelst de term ‚hoger onderwijs’ alle tertiaire instellingen, waaronder ook universiteiten, universiteiten voor toegepaste wetenschappen, technologische instituten, grandes écoles, business schools, ingenieursopleidingen, technische universiteiten, hogescholen, instellingen voor hoger beroepsonderwijs, polytechnische instituten en academies kunnen vallen.

[...]

(39) Voor studenten dienen geen getalsmatige beperkingen te gelden, aangezien zij, zelfs indien zij tijdens hun studie mogen werken overeenkomstig de voorwaarden van deze richtlijn, toelating tot het grondgebied van de lidstaten vragen om als hoofdactiviteit een voltijdse opleiding te volgen die een verplichte stage kan omvatten.”

24 Richtlijn 2016/801 beoogt ook de procedurele waarborgen voor buitenlandse studenten te versterken, zoals blijkt uit het volgende:

- werkdokument van de Commissie³:

„Ook wat de procedurele garanties betreft, werden tekortkomingen geconstateerd. Een daarvan is dat er niets is bepaald inzake de termijn waarbinnen de lidstaten een aanvraag tot toelating moeten beoordelen en een besluit moeten nemen.

[...]

3. DOELSTELLINGEN

Het voornaamste algemene beleidsdoel is verbetering van het rechtskader dat van toepassing is op onderdanen van derde landen die naar de EU willen komen en daar meer dan drie maanden tijdelijk willen verblijven om onderzoek te doen of te studeren en ervaring op te doen en/of deel te nemen aan allerlei activiteiten om hun vaardigheden en competenties uit te breiden, onder andere door deel te nemen aan scholierenuitwisselingen, vrijwilligerswerk te doen, al dan niet bezoldigd stage te lopen of als au pair te werken.

In verband met de genoemde problemen zijn de volgende specifieke doelen vastgesteld:

[...]

- *verbetering van de procedurele waarborgen, zoals de termijn waarbinnen de autoriteiten over een aanvraag moeten beslissen;*

[...]”

- voorstel voor de richtlijn⁴:

„Er wordt voorzien in betere voorlichting en meer transparantie. Er gaan tijdslimieten gelden voor de besluiten van de autoriteiten en de procedurele

³ Werkdocument van de diensten van de Commissie – Samenvatting van de effectbeoordeling bij Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten tot herschikking en wijziging van de richtlijnen 2004/114/EG en 2005/71/EG [COM(2013) 151 final] [SWD(2013) 77 final]; beschikbaar op het volgende internetadres: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/81f422cd-d59a-47e0-a3bc-3a2aadf5f5a8/language-nl/format-PDF>.

⁴ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, scholierenuitwisseling, bezoldigde en onbezoldigde stages, vrijwilligerswerk of au-pairactiviteiten (herschikking), COM(2013) 151 final; beschikbaar op het volgende internetadres: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/nl/TXT/?uri=CELEX%3A52013PC0151&qid=1685512574440>

waarborgen worden versterkt, bijvoorbeeld wat betreft de motivering van besluiten en het recht om daartegen beroep in te stellen. Er mogen geen buitensporige leges worden geheven.”

- de overwegingen van de richtlijn:

„(30) Wanneer aan alle algemene en specifieke toelatingsvoorwaarden is voldaan, dienen de lidstaten binnen een bepaalde termijn een vergunning [...] af te geven. [...]

[...]

(43) De nationale autoriteiten dienen hun beslissing over de aanvraag mee te delen aan de aanvrager. Zij dienen dat zo snel mogelijk schriftelijk te doen, binnen de in deze richtlijn vastgestelde termijn.”

- 25 Gelet op de verschillende stappen en gesprekken die nodig zijn en de duur van de procedure (zie de punten 3 tot en met 6 van deze samenvatting), kunnen de betrokkenen vaak pas kort voor het begin van het academische jaar waarvoor de visumaanvraag is ingediend, in rechte optreden. De RVV, die als enige bevoegd is om kennis te nemen van een gewoon beroep tot schorsing en vernietiging van het besluit tot weigering van een studievizum, oefent een wettigheidstoezicht uit waardoor hij zijn beoordeling niet in de plaats kan stellen van die van de voor visa bevoegde bestuursautoriteit.⁵
- 26 Hoewel de termijn om over een gewoon beroep tot schorsing te beslissen in beginsel 30 dagen bedraagt, blijkt uit de rechtspraak dat de RVV er in de praktijk wel 6 tot 10 maanden over doet om tot een uitspraak te komen.
- 27 In elk geval lijkt de wettelijke termijn van 30 dagen om over een gewoon beroep tot schorsing te beslissen, op zich al te lang, aangezien het risico groot is dat wanneer de beslissing van de RVV niet vergezeld gaat van een voorlopige maatregel waarbij de staat wordt verplicht een nieuw besluit te nemen, geen nieuw besluit over de aanvraag voor een visum wordt genomen binnen een termijn die voor de betrokkene niet tot vertraging, ja zelfs onherroepelijk missen van zijn studiejaar leidt.
- 28 Het ontbreekt volledig aan een garantie dat de beslissing van de RVV tijdig is, dat wil zeggen vóór de datum waarop de aanwezigheid van de student in de onderwijsinstelling vereist is. Veel beroepen worden verworpen op grond dat de student niet langer het vereiste belang heeft om de procedure voort te zetten, aangezien hij zich niet meer zal kunnen inschrijven voor het academische jaar waarop de aanvraag voor een visum betrekking heeft.

⁵ Zie voor de grenzen van het beroep het verzoek om een prejudiciële beslissing van de Belgische Raad van State van 23 december 2022 (zaak C-14/23, tweede grief, blz. 9 e.v.).

- 29 De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die het mogelijk zou hebben gemaakt tijdig een beslissing te nemen en de Belgische Staat eventueel te dwingen onmiddellijk een nieuw besluit over de aanvraag voor een visum te nemen door middel van een voorlopige maatregel, kan voortaan niet meer worden ingeroepen door een buitenlandse student aan wie een visum voor studiedoeleinden is geweigerd (zie punt 8 van deze samenvatting).
- 30 In het algemeen achten kortgedingrechters zich niet bevoegd om de Belgische Staat te gelasten een nieuw besluit te nemen over de aanvraag voor een visum van een buitenlandse student. Zij zijn bovendien evenmin bevoegd om het bestreden besluit te schorsen of zelf een visum te verlenen.
- 31 Het enige rechtsmiddel waarover een derdelander die bij het begin van het academisch jaar de toegang tot het onderwijs wordt ontzegd, beschikt, is een vordering tot schadevergoeding tegen de Belgische Staat, zonder dat het onherroepelijk verloren gegane onderwijsjaar ooit kan worden ingehaald.
- 32 Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: „EHRM”) met betrekking tot artikel 13 EVRM volgt dat:
- een rechtsmiddel doeltreffend is wanneer hiermee de aangevoerde schending wordt voorkomen of de voortzetting ervan kan worden belet, of hiermee wordt voorzien in toereikende compensatie voor de betrokkene voor een schending die al heeft plaatsgevonden⁶;
 - een rechtsmiddel de bestreden situatie rechtstreeks moet kunnen verhelpen om doeltreffend te zijn⁷;
 - een rechtsmiddel dat niet tijdig kan slagen noch geëigend, noch doeltreffend is⁸;
 - een rechtsmiddel a posteriori is niet altijd geschikt is om vermeende schendingen van het EVRM te verhelpen.⁹
- 33 In casu rijst de vraag of het rechtsmiddel dat de Belgische Staat aan buitenlandse studenten biedt tegen een besluit tot weigering van een studievisum in overeenstemming is met artikel 34, lid 5, van richtlijn 2016/801, gelezen in samenhang met de artikelen 7, 14 en 47 van het Handvest, en met het

⁶ EHRM, 26 oktober 2000, ████████ tegen Polen (CE:ECHR:2000:1026JUD003021096, § 158).

⁷ EHRM, Gids over artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, recht op een eerlijk proces, bijgewerkt op 31 augustus 2022, blz. 13.

⁸ EHRM, 4 mei 2006, ████████ tegen Letland (CE:ECHR:2006:0504JUD006239300, § 62).

⁹ EHRM, 21 oktober 2010, ████████ tegen Rusland (CE:ECHR:2010:1021JUD000491607, § 100).

doeltreffendheidsbeginsel, gelet op alle hierboven uiteengezette elementen en meer bepaald op het feit dat:

- enkel een gewoon beroep tot schorsing en vernietiging dat voor hen openstaan bij de RVV, hen in de meeste gevallen niet in staat zal stellen om binnen een nuttige termijn, dat wil zeggen binnen een termijn die de voortgang van de betrokken studies niet belemmert, een beslissing te verkrijgen;
 - de RVV enkel de wettigheid van het besluit kan toetsen; hij kan zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van het bestuursorgaan, noch een nieuw besluit in de plaats daarvan vaststellen; hij kan de Belgische Staat niet gelasten een visum te verlenen;
 - een beroep in kort geding bij de gewone rechter geen garantie voor doeltreffendheid biedt, aangezien de kans op een beslissing waarbij de Belgische Staat wordt gelast een nieuw besluit over de visumaanvraag te nemen meer dan onzeker is; de rechter in kort geding is evenmin bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de Dienst Vreemdelingen en om het besluit van deze laatste te herzien; evenmin kan hij de Belgische Staat gelasten een visum af te geven;
 - het verlies van een studiejaar onomkeerbaar is en niet naar behoren kan worden gecompenseerd.
- 34 Wanneer de student alle nodige zorgvuldigheid heeft betracht en de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de enige mogelijkheid is om het gestelde nadeel te voorkomen, zou het dan niet in strijd zijn met bovengenoemde bepalingen om de toegang tot die procedure te versperren?
- 35 Zou de onmogelijkheid om een dergelijke vordering in te stellen er niet toe leiden dat de uitoefening van het recht van de buitenlandse student om een visum te verkrijgen, indien hij voldoet aan de algemene en specifieke voorwaarden (zoals gewaarborgd in artikel 5, lid 3, van richtlijn 2016/80/EU), in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk wordt?
- 36 Zou een dergelijke onmogelijkheid bovendien niet in strijd zijn met de door de richtlijn nagestreefde doelstellingen, die met name beogen de procedurele waarborgen voor derdelanders te versterken en de komst van studenten uit derde landen naar de Europese Unie te bevorderen?
- 37 Om in deze zaak uitspraak te kunnen doen, acht de tribunal de première instance francophone de Bruxelles het noodzakelijk het Hof van Justitie te verzoeken zich uit te spreken over de onderstaande vragen.

4. Prejudiciële vragen:

38 De tribunal de première instance francophone de Bruxelles stelt het Hof de volgende drie vragen en wijst erop dat de derde vraag in wezen identiek is aan de derde vraag die de Belgische Raad van State aan het Hof heeft gesteld in zijn verzoek om een prejudiciële beslissing van 23 december 2022 (zaak C-14/23):

„Vereist artikel 34 van richtlijn (EU) 2016/801 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten, gelezen op zich dan wel in samenhang met artikel 7, artikel 14, lid 1, en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten en met het doeltreffendheidsbeginsel, in het licht van de met deze richtlijn nagestreefde doelstelling om de aan derdelanders geboden procedurele waarborgen te versterken en de komst van buitenlandse studenten naar de Europese Unie te bevorderen, dat:

1) de buitenlandse student toegang heeft tot een uitzonderlijke beroepsprocedure bij uiterste spoedeisendheid wanneer hij aantoonst dat hij de vereiste zorgvuldigheid heeft betracht en dat de inachtneming van de termijnen voor het voeren van een gewone procedure (tot schorsing/vernietiging) het verloop van de studie in kwestie zou kunnen belemmeren?

Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, geldt datzelfde ontkennende antwoord dan ook wanneer de betrokkene onherroepelijk een studiejaar dreigt te verliezen als er niet snel een beslissing wordt gegeven?

2) de buitenlandse student toegang heeft tot een uitzonderlijke beroepsprocedure bij uiterste spoedeisendheid wanneer hij aantoonst dat hij de vereiste zorgvuldigheid heeft betracht en dat de inachtneming van de termijnen voor het voeren van een gewone procedure (tot schorsing/vernietiging) het verloop van de studie in kwestie zou kunnen belemmeren, in welke procedure hij tegelijk met de schorsing kan verzoeken dat andere voorlopige maatregelen worden gelast om de doeltreffendheid van het recht op verkrijging van een vergunning te waarborgen indien hij voldoet aan de algemene en specifieke voorwaarden, zoals gewaarborgd door artikel 5, lid 3, van richtlijn [2016/801]?

Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, geldt datzelfde ontkennende antwoord dan ook wanneer de betrokkene onherroepelijk een studiejaar dreigt te verliezen als er niet snel een beslissing wordt gegeven?

3) het beroep tegen een besluit tot weigering van een visum het de rechter toestaat zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bestuursorgaan en het besluit van dit orgaan te herzien, of volstaat een wettigheidstoetsing waarbij de rechter een onrechtmatigheid, met name een kennelijke beoordelingsfout, kan bestraffen door het besluit van het bestuursorgaan op te schorten of nietig te verklaren?”